

Sygn. akt V GC 47/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejcki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Marta Maresz-Szwankowska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2023 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w J.

o zapłatę

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w J. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt V GC 47/22

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w T. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w J. o zapłatę kwoty 26 390,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 września do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że w ramach prowadzonej działalności pozwany wyprodukował oprawy świetlne, które powódka zakupiła w celu wykonania umowy zawartej z (...) sp. z o.o. Do modernizacji oświetlenia powód wykorzystał oprawy wyprodukowane przez pozwanego. Pozwany udzielił powodowi gwarancji na wyprodukowane oprawy na okres 5 lat. Okazało się, że 292 oprawy które wyprodukował pozwany były wadliwe. Wobec faktu iż pozwany dostarczył jedynie części zamienne do wadliwych opraw, powód samodzielnie przeprowadził prace polegające na demontażu wadliwych opraw i zamontowaniu nowych. Koszt tych prac wyniósł 26 390,96 zł, kwotę tę powinien zwrócić pozwany.

Dnia 5 listopada 2021 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględniono w całości żądanie powoda.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniósł pozwany. Według pozwanego powództwo powinno zostać oddalone. Pozwany wskazał, że w momencie składania reklamacji powód nie wymagał od pozwanego dokonania demontażu i montażu opraw. Jeśli powód zgłosiłby takie żądanie to pozwany by je wykonał przy poniesieniu znacznie mniejszych kosztów. Powód przyczynił się do zwiększenia szkody.

Do dnia zakończenia postępowania strony podtrzymały zajęte stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. w T. zawarła umowę z (...) T.- P., w której zobowiązał się do przeprowadzenia modernizacji oświetlenia zamontowanego w Centrum (...) w G..

W tym celu E. dokonał zakupu opraw świetlnych typu N. L. (...) PC-T. I. oraz N. L. (...) PC OPAL (...) u (...) S.A. w J..

/bezsporne, ponadto protokół odbioru elementów robót- k. 14- 19/

L. udzieliła gwarancji na wyprodukowane przez siebie oprawy świetlne. Gwarancja została udzielona na okres 5 lat od dnia odbioru prac wykonanych przez E. polegających na modernizacji oświetlenia. W ramach gwarancji L. zobowiązała się do wymiany wadliwego towaru na nowy oraz do tego, że zwolni E. od roszczeń, które będzie kierować (...) T.- P. w związku z wadami opraw.

/dowód: gwarancja- k. 20-21/

Po zamontowaniu opraw okazało się, że są one wadliwe. Podczas użytkowania zasilacze osiągały wyższą temperaturę niż dopuszczalna przez producenta i przez to przepalały się. Na skutek uszkodzenia oprawa przestawała emitować strumień świetlny po włączeniu napięcia w obwodzie zasilającym.

Awarie zaczęły występować systematycznie, o czym (...) T.- P. informował E.. Pierwsze zgłoszenie reklamacyjne przekazane zostało 11 maja 2018 roku i dotyczyło 6 opraw. Kolejne zgłoszenia: z dnia 7 września 2018 roku dotyczyły 15 opraw; z dnia 8 lutego 2019 roku dotyczyły 36 opraw; z dnia 3 kwietnia 2020 roku dotyczyły 150 opraw; z dnia 28 maja 2020 roku dotyczyły 25 opraw; z dnia 16 czerwca 2020 roku dotyczyły 60 opraw.

/dowód: protokół pomiarowy- k. 22-28;

- zgłoszenia reklamacyjne kierowane do E.- k. 50-56/

W związku z powyższymi zgłoszeniami E. informowało L. domagając się wymiany opraw na wolne od wad, w niektórych wiadomościach zaś dostarczenia nowych zasilaczy. Prosił również o potwierdzenie terminu dostawy towarów. Kontakt odbywał się drogą telefoniczną oraz mailową. Z każdym kolejnym zgłoszeniem L. dostarczał nowe zasilacze.

W protokołach reklamacji klienta znajdowały się prośby o „wysłanie działających opraw”, „dostarczenie zasilaczy”.

W trakcie korespondencji sprzedawca informował kiedy nastąpi dostawa nowych części oraz odbierał zdemontowane zasilacze od E.. Kupujący informował o przygotowanych uszkodzonych zasilaczach, które zostały przeznaczone do odbioru.

Sprzedawca nie dokonywał demontażu wadliwych części i montowaniu nowych.

/dowód: korespondencja mailowa – k. 58-68;

- protokoły reklamacji klienta- k. 111-113;

- zeznania A. S.- k.190-191;

- zeznania A. G.- k. 191/

E. samodzielnie dokonywał demontażu wadliwych części i montowaniu nowych- dostarczanych przez L.- części, łącznie było to 292 opraw. Koszt tych prac wycieczony przez E. wyniósł 26 390,96 zł. Dnia 18 sierpnia 2020 roku E.

wezwał L. do zwrotu tej kwoty, załączając do niej wystawioną notę księgową nr (...), w której wyznaczono termin płatności na 8 września 2020 roku. Kwota ta nie została uiszczona.

/dowód: nota księgową –k. 80/

Średni koszt dokonania demontażu i montażu 292 opraw wynosi 72 131,47 zł.

/dowód: opinia biegłego-k. 212-228,260-262, 290-309/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dowodu z opinii biegłego oraz zeznań świadków. Dokumenty przedłożone przez strony nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadków A. S., A. G., K. T.. Zeznania te były ze sobą spójne, cechowały się jasnością i były logiczne. Ponadto miały również odzwierciedlenie w innych dowodach zebranych w sprawie. Również zeznania strony powodowej zostały uznane za wiarygodne.

Opinia biegłego była w ocenie Sądu sporządzona w sposób rzetelny, przez osobę z odpowiednim doświadczeniem zawodowym. Wnioski opinii zostały należycie uzasadnione.

Podstawą prawną roszczenia powoda jest art. 577 kc, który reguluje kwestię udzielenia gwarancji oraz obowiązki gwaranta.

Bezsporne było w sprawie to, iż pozwany sprzedał powodowi oprawy świetlne, które powód zakupił w celu wykonania umowy zawartej z (...) T.- P., według której powód zobowiązany był do modernizacji oświetlenia znajdującego się w centrum dystrybucji spółki. Do modernizacji wykorzystane zostały oprawy zakupione u pozwanego.

Bezsporne jest również to, iż w ramach umowy sprzedaży pozwany udzielił powodowi gwarancji na wyprodukowane oprawy. W okresie gwarancji pozwany zobowiązał się do wymiany wadliwych towarów na nowe w terminie 20 dni od dokonania zgłoszenia. Powód dokonał zgłoszenia gwarancyjnego z powodu 292 niesprawnych zasilaczy. Następnie zaś po dostarczeniu nowych części dokonał samodzielnie ich demontażu i ponownego montażu.

Sporne między stronami jest to czy zgłoszenie reklamacyjne obejmowało żądanie demontażu i montażu opraw, zasadności wykonania tych prac samodzielnie przez powoda oraz wysokość poniesionej z tego tytułu szkody.

Gwarant zobowiązał się do wymiany wadliwego towaru. Zgodnie z definicją tego słowa wymiana oznacza zastąpienie jakiejś rzeczy inną. W ocenie Sądu nie było podstaw do twierdzenia, że powód domagał się demontażu i montażu opraw przez pozwanego.

Zgodnie z art. 577§2 kc obowiązki gwaranta mogą w szczególności polegać na zwrocie zapłaconej ceny, wymianie rzeczy bądź jej naprawie oraz zapewnieniu innych usług.

Istnieje zatem rozróżnienie obowiązków gwaranta na wymianę rzeczy (dostarczenie towaru wolnego od wad), naprawę rzeczy (usunięcie usterki bez wymiany towaru) oraz na inne usługi (którymi może być np. demontaż wadliwego towaru, dostarczenie nowego towaru i jego zamontowanie). W ocenie powoda pozwany narzucił mu sposób usunięcia wad. Stwierdzić należy, iż gwarancja ma charakter dobrowolny. To sprzedawca w składanym oświadczeniu oświadcza, jakie oferuje sposoby usunięcia wad w zakupionym towarze. W razie braku odpowiednich postanowień w oświadczeniu gwarancyjnym, wyboru sposobu usunięcia wady rzeczy również dokonuje gwarant.

Skoro gwarant zobowiązał się do wymiany rzeczy nie było podstaw, by domniemywać istnienie innego rodzaju obowiązków. O świadomości tego faktu świadczy również zachowanie powoda. W zgłoszeniach reklamacyjnych składanych od 11 maja 2018 roku do 16 czerwca 2020 roku powód domagał się wymiany podawanych ilości opraw/ wysłania opraw/ dostarczenia opraw. Żadne z tych sformułowań nie świadczyły o tym, że żąda wykonania prac przez pozwanego. Wręcz przeciwnie, powód informował o tym, że będzie dokonywać demontażu w związku z

czym potrzebuje dostawy na określony dzień. Ponadto powód sam informował o tym, że pozwany może odebrać zdemontowane oprawy. Również po licznych dostawach powód nie pytał jaki jest termin wykonania prac itp. Powód nie skierował żadnego wezwania do dokonania demontażu i montażu elementów.

Inaczej wygląda natomiast odpowiedzialność z tytułu rękojmi. Ewentualna możliwość dokonania demontażu i ponownego zamontowania rzeczy byłaby możliwa w reżimie rękojmi rzeczy sprzedanej. Co do zasady to kupujący wybiera wtedy przysługujące mu uprawnienia w zakresie sposobu usunięcia wady. Zgodnie bowiem z art. 561¹ § 1 kc jeżeli rzecz wadliwa została zamontowana, kupujący może żądać od sprzedawcy demontażu i ponownego zamontowania po dokonaniu wymiany na wolną od wad lub usunięciu wady. W razie niewykonania tego obowiązku przez sprzedawcę kupujący jest upoważniony do dokonania tych czynności na koszt i niebezpieczeństwo sprzedawcy.

Jednakże przede wszystkim powód nie oparł powództwa o roszczenia związane z odpowiedzialnością z tytułu rękojmi, po drugie zaś nie żądał od sprzedawcy dokonania demontażu i montażu rzeczy, nie zaktualizował się zatem taki obowiązek sprzedawcy i powód nie miał upoważnienia do dokonania tych czynności na koszt sprzedawcy.

Sąd na podstawie opinii biegłego uznał, że średni koszt wykonania prac polegających na demontażu i montażu opraw wynosi 72 131,47 zł, a zatem koszt poniesiony przez powoda mieścił się w stawce rynkowej. Jednakże z uwagi na fakt, iż powód poniósł ten koszt na własne ryzyko, powództwo jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie przewidzianej w art. 98§1 kpc zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód jest stroną przegrywającą proces.

Na koszty procesu złożyły się kwoty:

-3600 zł kosztów zastępstwa procesowego (§2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1935).

- 17 zł opłaty skarbowej

Łącznie zasądzeniu na rzecz pozwanego uległa kwota 3617 zł.